

deles uden Betaling. Sidstnævnte Paabud kan, naar Sygdommen hører til de i § 2. 1ste Stykke, omhandlede, udstrækkes til andre Personer, der have været i saadan Berøring med den syge, at de kunne berygtes at være smitteførende, og det kan, naar behørig Isolation ikke kan tilvejebringes i Hjemmet, paalægges vedkommende at tage Ophold i et af de til Raadighed staaende Sygehuse eller i et af de i § 4 nævnte Lokaler. Den, hvem Paabud gives i Medfør af dette Stykke, er berettiget til et passende Vederlag for det derved foranledigede Tab.

§ 16.

Sundhedskommissionen kan paabøde Desinfektion af Lokaler samt paalægge Beboerne af Behoelseslejligheder eller Huse, i hvilke Sygdommen er optraadt, at afslutte, ligesom den derefter kan kræve de fraklyttede Lejligheder og Huse rensede og lade dem desinficere samt paabøde, at de skulle staa ledige, indtil de atter kunne benyttes uden Fare for Beboerne, alt imod fuld Erstatning til vedkommende.

Uformuende Forældres Børn skulle, saa vidt muligt, hvis Forældrene ønske det, saa længe Sygdommen varer i deres Hjemholtig, anbringes i god Pleje andet Steds paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp.

Hvor Desinfektion af værlige Genstande skønnes at være forbunden med uforholdsmæssige Ulemper, kunne disse af Sundhedskommissionen foranstattes opbrændte, mod at der ydes Ejerne Erstatning.

§ 17.

Lokaler, i hvilke Personer, som lide af Sygdommen, have haft Ophold, samt Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter ere blevne transporterede, maa ikke benyttes for Personer, der ikke ere angrebne af Sygdommen, forinden de ere tilstrækkeligt rensede og desinficerede. For den Tid, i hvilken Befordringsmidler som Følge heraf undrages Personbefordring, der drives som Næring, ydes der en passende Erstatning.

Sinned, Gangklæder og Sengklæder, Møbler og andre Effekter, der have været benyttede af Personer, som lide af Sygdommen, maa ikke sendes til Vaskeri eller Reparation, sælges, bortgives eller udlaanes uden i Forvejen at være behørig desinficerede.

§ 18.

Opstaar der i en Ejendom, hvori der er indrettet et Fælles- eller Andelsmejeri, eller i et Mejeri, hvorfra der sælges Mælk, eller i en Mælkehandel nogen Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, kan Sundhedskommissionen paabøde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse ved de efter Sundhedskommissionens Forskrift truffne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udleveres Mælk fra Mejeriet eller Mælkehandelen, eller at Udleveringen kun maa ske under Tågttagelse af de Forskrifter, som Sundhedskommissionen anser det fornødent at foreskrive. Finder Sundhedskommissionen det rigtigt, kan den forbyde al Levering af Mælk til Mejeriet fra andre Ejendomme.

For det Tab, som ved de i Medfør af denne Paragrafs 1ste Stykke givne Paabud paaføres Ejeren eller Ejerne af et Mejeri eller en Mælkehandel, ydes der fuld Erstatning til vedkommende.

§ 19.

Naar Sygdommen har vilst sig i en Husstand, maa de til samme hørende skoleføgende Børn ikke benytte Stolen, før de medbringe Attest fra den Læge, der har behandlet